

Otroctvo Unam Sanctam

https://www.jnet.sk/sk/informacie/novinky/Unam-sanctam_4013

UNAM SANCTAM

The separation of Church and State.

Pope ONLY had power as head of Church and had NO political power

Declared that there were two powers on earth, the temporal (earthly) & the spiritual (heavenly).

The spiritual power, according to the pope, was always supreme over temporal power

In short, kings must always obey popes

Philip sends a small army to Italy with the goal of kidnapping the pope to bring him back to France for trial

French soldiers burst into the pope's palace in Anagni, outside of Rome, in Sept 1303 and take him captive

He escapes thanks to the people of Anagni

Boniface dies one month later

freeman DELUSION

The Organised Pseudolegal Commercial Argument in Australia

BY ROBERT R. SUDY

Mnohí náboženský prívrženci OPCA tvrdia, že pred storočiami **pápežstvo uplatnilo právo na každú dušu na Zemi, ktorá nebola nikdy vyvrátená**, takže aby ste sa mohli oslobodiť, musíte poslať Vatikánu oznámenia o zamietnutí tohto tvrdenia. Táto teória je založená na pápežskej bule Unam Sanctam a nevedomosti o oddelení cirkvi a štátu, ktoré nasledovalo, ktoré sa stalo súčasťou ústavného rámca všetkých demokratických národov.

Dňa 18. novembra 1302 pápež Bonifác VIII vydal pápežskú bulu Unam Sanctam, ktorý niektorí historici považujú za jedno z najextrémnejších vyhlásení pápežskej duchovnej nadvlády, aké kedy urobili. Pôvodný dokument sa stratil, ale jeho znenie sa nachádza v registroch Bonifáca VIII vo vatikánskych archívoch. Bula stanovuje

- dogmatické návrhy o jednote katolíckej cirkvi
- o potrebe príslušnosti k nej pre večné spasenie,
- postavenie pápeža ako najvyššieho predstaviteľa Cirkvi
- a povinnosť odtiaľto vyplývajúca z podriadenia sa pápežovi, aby patril ku Cirkvi a dosiahol spásu.
- Pápež ďalej zdôrazňuje vyššiu pozíciu duchovného v porovnaní so svetským usporiadaním. Hlavné výroky buly sú nasledujúce:
- Po prvé, jednota Cirkvi a jej nevyhnutnosť spasenia sú vyhlásené a stanovené rôznymi pasážami z Biblie a odkazom na Archu povodne a na hladký odev Krista,
- Pápež potom potvrdzuje, že ako jednota tela Cirkvi je jednota jeho hlavy založená v Petrovi a jeho nástupcoch.
- V dôsledku toho **všetci, ktorí chcú patriť do Kristovej rasy, sú pod nadvládou Petra a jeho nástupcov.**

Odpoveď na Unam Sanctam ...

Zúrivú reakciu Filipa IV., Francúzskeho kráľa a jeho ministerstva nemožno chápať mimo kontext konfliktu medzi zvyšujúcou sa mocou sekulárnych vládcov vo Francúzsku a Anglicku, ktorí prišli s pokusmi zdaňovať duchovenstvo na podporu vojny, ktorá nebola odlišná od niektorých „krížových výprav“, ktoré boli povolené v trinástom storočí - napríklad proti aragonskému kráľovi - s výnimkou toho, že vojna nebola povolená pápežom a že dane sa mali vyberať aj od duchovných. Bonifácovou prísnu reakciou na jeho veľmi impulzívne zasahovanie do medzinárodných záležitostí bola divoká bula **Clericis laicos z roku 1296**.

V Anglicku Edward I stiahol ochranu anglického zvykového zákona od duchovenstva, čo je akcia so strašnými možnosťami. Filipovi ministri reagovali svojimi vlastnými typickými metódami: vylúčili všetkých nefrancúzskych bankárov z Francúzska a bez výnimky zakázali vývoz drahých kovov z kráľovských území. Dodávka francúzskych peňazí do rímskej kúrie úplne vyschla. Kráľovskí ministri a ich spojenci rozširovali otvorené listy, v ktorých tvrdili zvrchovanosť kráľa v jeho ríši a povinnosť Cirkvi pomáhať pri obrane ríše.

Bonifac urobil taktickú chybu, keď v niektorých pozíciách ustúpil. V septembri 1296 poslal rozhorčený protest Filipovi na čele s Ineffabilisom Amorum, ktorý vyhlásil, že by skôr strpel smrť, **ako sa vzdal ktorejkoľvek z oprávnených výsad Cirkvi**; zmierlivo však vysvetlil, že jeho nedávna bula nemala v úmysle uplatňovať žiadnu z obvyklých feudálnych daní, ktoré sú splatné kráľovi z krajín Cirkvi.

Potom prišiel jubilejný rok 1300, ktorý naplnil Rím vrúcnymi masami pútnikov a nahradil nedostatok francúzskeho zlata v pokladnici. Nasledujúci rok prekročili Filipovi ministri svoje hranice. Bernard Saisset, biskup z Pamiers v Foix, najďalej na juh pochodujú z Languedocu, bol ťažkopádny a ťažký. Medzi juhom, ktorý nedávno trpel pri Albigensianskej krížovej výprave a franským severom, nebola láska. **Pamiers bol jedným z posledných pevností katarov**. Saisset netajil svoju neúctu k francúzskemu kráľovi. Filipovo ministerstvo sa rozhodlo urobiť príklad biskupa. Dňa 24. októbra 1301 bol predvedený pred Filipa a pred jeho súdom, kde ho rektor Pierre Flotte obvinil z velezrady, a bol postavený do vedenia arcibiskupa Narbonneho, jeho metropolitu. Predtým, ako na neho mohli zaútočiť na súde, kráľovská služba potrebovala pápeža, aby ho odstránil z jeho stolice a zbavil ho jeho duchovných ochrán, aby mohol byť súdený pre zradu. Filip IV. sa pokúsil získať od pápeža túto „kanonickú degradáciu“. Namiesto toho Bonifác nariadil kráľovi v decembri 1301 oslobodiť biskupa, aby odišiel do Ríma, aby sa ospravedlnil. V bule Ausculta Fili („Ucho, môj synovi“) obvinil Filipa, že hriechne podvracia Cirkev vo Francúzsku, a nie z hľadiska zmierovacieho konania:

“Nech vás nikto nepresvedčí, že nemáte nadriadeného alebo že nie ste podriadení hlave cirkevnej hierarchie, pretože je to hlupák, ktorý si to myslí.”

Bonifáca zároveň vyslal všeobecnejšiu bulu **Salvator mundi**, ktorá dôrazne opakovala niektoré z tých istých dôvodov Clericis laicos. Potom na konci roka Bonifac zvolal so svojou zvyčajnou netaktnosťou Filipa za jeho osobné správanie a bezohľadnosť jeho služby (toto hodnotenie, s ktorým by súhlasilo mnoho moderných historikov), zvolal radu francúzskych biskupov na november 1302, ktorých cieľom je reformovať cirkevné záležitosti vo Francúzsku - v Ríme. Philip zakázal Saissetovi alebo ktorejkoľvek z nich navštevovať a predišiel Bonifácovi zorganizovaním jeho vlastného proti-zhromaždenia, ktoré sa konalo v apríli 1302 v Paríži. Šľachtici, mešťania a duchovenstvo sa stretli, aby vypovedali pápeža a vyhli sa demenrtnému **Deum Time („Strach Boha“)**, ktoré poukazoval, že Bonifac je feudálnym vládcom Francúzska. Francúzski duchovní zdvorilo protestovali proti Bonifácovým „neslýchaným tvrdeniam“. Bonifac zadmietol dokument a jeho tvrdenia, ale pripomenul im, že **predchádzajúci pápeži zosadili troch francúzskych kráľov**.

To bola atmosféra, v ktorej bol Unam sanctam vyhlásený o týždeň neskôr. Jeden z Philipových ministrov, ktorý čítal „dva meče“ v bule, údajne poznamenal: „*Meč môjho pána je oceľový; pápež je tvorený slovami.*“ Ako píše Matthew Edward Harris, „*Celkový dojem, ktorý získal, je, že pápežstvo bolo opísané v čoraz vyššej miere ako progres trinásteho storočia, hoci tento vývoj nebol disjunkčný ani jednotný a bol často reakciou na konflikty, napríklad proti Frederickovi II. a Philip Spravodlivému.* Dobré meno reputácie Bonifac za to, že sa neustále snažili zvýšiť pápežskú moc, sťažilo prijatie takejto extrémnej deklarácie. Jeho tvrdenie nad časom bolo

považované za duté a zavádzajúce a hovorí sa, že dokument nebol vnímaný ako autoritatívny, pretože ho telo viery neakceptovalo.

V reakcii na bulu, Filip vyvrátil dominikánskeho Jean Quidort. Pápež Bonifác reagoval exkomunikáciou kráľa. Filip potom zvolal zhromaždenie, v ktorom bolo vznesených dvadsaťdeväť obvinení proti pápežovi, vrátane nevernosti, kacírstva, simónie, hrubej a neprirodzenej nemorálnosti, modlárstva, mágie, straty Svätej zeme a smrti Celestína V. Päť arcibiskupov a dvadsaťjeden z biskupov sa postavil na stranu kráľa. Bonifác VIII mohol reagovať iba vypovedaním poplatkov; ale už bolo príliš neskoro. Dňa 7. septembra 1303 viedol kráľov poradca Guillaume de Nogaret skupinu dvoch tisíc žoldnierov pešiakov i jazdcov. Pripojili sa k miestnym obyvateľom pri útoku na paláce pápeža a jeho synovca v pápežskej rezidencii v Anagni, neskôr nazývané ako Rozhorčenie Anagni. Všetci pápežovi sprievodcovia a jeho milovaný synovec Francesco všetci čoskoro ušli; na konci zostal iba španiel Pedro Rodríguez, kardinál Santa Sabina.

Palác bol vydrancovaný a Bonifác bol takmer zabitý (Nogaret zabránil svojim jednotkám zavraždiť pápeža). Bonifáca bol vystavený obťažovaniu a tri dni ho zadržovali, počas ktorého mu nikto nepriniesol jedlo ani pitie. Mestečko pod vedením kardinála Lucu Fieschiho nakoniec vylúčilo záškodníkov. Pápež Bonifác odpustil tým, ktorí boli zajatí. 13. septembra 1303 bol sprevádzaný späť do Ríma. Napriek jeho stoicizmu bol incidentom otrasený Bonifác. Postihla ho horúčka a zomrel 11. októbra 1303.

V dial'kovom zrkadle: V opojnom štrnástom storočí Barbara Tuchman tvrdí, že jeho blízki poradcovia by neskôr tvrdili, že zomrel na „hlboký chagrin“

Nástupca Bonifáca VIII., Benedikt XI., kraľoval iba deväť mesiacov. Hneď ako sa skončili veľkonočné oslavy roku 1304, vzdal sa Rímskej kúrie. Ale 7. júna 1304 z Perugia exkomunikoval Guillaume de Nogaret, Reynald de Supino, jeho syna Roberta, Thomasa de Morola, Petra Gennazana, jeho syna Stephena, Adenulpha a Nicolasa, synov určitého Mattea, Geoffreyho Bussyho, Orlando a Pietro de Luparia z Anagni, Sciarra Colonna, John, syn Landolpha, Gottifredus, syn Johna de Ceccana, Maximus de Trebes a ďalší vodcovia frakcií, ktorí prikladali pápeža Bonifáca. Zomrel 7. júla 1304. Konkláva, aby si vybrala svojho nástupcu, bola jedenásť mesiacov v slepej uličke a pred zastrašovaním kráľa Karola II. V Neapole sa rozhodlo arcibiskupa Bertranda de Gota z Bordeaux, ktorý prijal meno pápež Klement V. Na prosbu Filipa IV. z Francúzska, Clement presťahoval svoje bydlisko do Avignonu. Od tohto bodu do roku 1378 sa Cirkev v snahe udržať napätie vo Francúzsku, dostala pod obrovský tlak francúzskej monarchie.

Oddelenie cirkvi od štátu...

Niektorí teológovia cítia, že to pramení z bitky Bonifáca VIII a Filipa IV. Filip bol zarmútený vendetou proti Svätej stolici až do svojej smrti. Bonifác a jeho tvrdenia nesúhlasili iba s francúzskou monarchiou a duchovným. **Po celej Európe bolo v obehu mnoho textov, ktoré napadli bulu a Bonifácove odvážne nároky na moc pápežstva.**

Jedným z najvýznamnejších spisovateľov, ktorý bol proti Bonifácovi a jeho viere, bol florentský básnik Dante, ktorý vyjadril svoju potrebu ďalšieho silného rímskeho cisára. Jeho pojednanie sa Monarchia pokúsila vyvrátiť pápežovým tvrdením, že duchovný meč mal moc nad dočasným mečom.

Dante poukázal na to, že pápež a rímsky cisár boli ľudia a žiaden rovesník nemal moc nad iným rovesníkom. Iba „vyššia moc“ mohla súdiť dva „rovnaké meče“, pretože Boh dostal moc vládnuť nad svojimi rešpektovanými ovečkami.

28/05/2021

<https://qanon.sk/otroctvo-unam-sanctam/>

Ak ste sa narodili v nemocnici, museli ste čeliť okolnostiam, ktoré spôsobili najhlbšie zakorenené traumy.

Táto trauma zostáva nepovšimnutá, pretože je to všetko, čo sme v tomto živote vedeli, pretože sa to stalo hneď, keď sme sa narodili, takže zvyčajne zostáva v podvedomí, kým si to neuvedomíme.

Ak ste sa narodili v nemocnici, mama vás porodila v polohe ležmo, čo je neprirodená poloha pre pôrod a pôsobí proti gravitácii, takže ste sa narodili v určitom zmysle boja s gravitáciou. Potom ste boli podrobení disonantnému jasnému umelému osvetleniu a najskôr vás držali ruky osoby, ktorú po tomto dni už nikdy viac nevidíte (zmiešané pocity opustenia). Pupočná šnúra (šnúra k životne dôležitým živinám z maternice) bola predčasne prerušená (odstránená z vášho prvého fyzického zdroja životnej sily). Potom bol váš prvý krok na kúsok papiera – **rodný list, speňazená väzba, ktorá vás postavila do dvojrozmernej oblasti administratívy pápežskej buly, zákona o morskom práve**. Potom, ak ste boli mužom (vo vzácnejších prípadoch žena), môžete byť tiež zmrzačení (obriezka). Prijemné privítanie, čo?

Takže hneď od začiatku zažijete zmrzačenie, spoločenské spojenie s rímskym kultom smrti, oberanie o životne dôležité živiny, boj proti gravitácii a prechod z temného lona do umelých jasných svetiel ako súčasť najpriaznivejšieho času veľmi formatívneho obdobia rokov (od narodenia do 6 / 7 rokov), ktoré budú podvedome riadiť vaše myšlienky, paradigmy, návyky, impulzy, emócie, fyzické vnemy a duševné bolesti, kým nebudú vyriešené v priebehu vášho života.

Placente (mitochondriálna / ženská DNA) v modernej dobe nie je dovolené ísť domov s rodinou vo väčšine prípadov, pretože predstavuje „nebezpečenstvo toxického odpadu“. Nikto vlastne nevie, čo sa s ňou stane, hoci sa predpokladá, že sa zlikviduje. Povedzme len, že **jej rezonancia prostredníctvom DNA môže byť použitá ako čarodejníctvo**, kým jeden nepreruší toto puto tým, že si ho uvedomí a vedome ho zruší. A povedzme, že rímskokatolícka cirkev, ktorej rodné listy / väzby spadajú pod jurisdikciu (Svätá stolica v Ríme), bola označovaná ako žena, rovnako ako každé námorné plavidlo je označované ako ženské, ženské meno. A že definícia slova „narodený nažive“ v slovníku Blackovho zákona je napísané ako aspekt rímskeho zákona o morskom práve.

Pred prečítaním tejto definície si všimnite, že legalita a zákon nie sú synonymom. Zákon je založený na morálke, alebo na univerzálnych princípoch prírody, avšak legalita je založená na svojvoľných ideológiách človeka, zvyčajne kvôli peňažnému zisku.

Zákonná (zatiaľ nezákonná) definícia slova „narodený nažive“ je nasledovná:

„Úplné vylúčenie, alebo extrakcia z matky tohto člena v ktorejkoľvek fáze vývoja, ktorý po takomto vylúčení alebo extrakcii dýcha, alebo má bijúce srdce, pulzujúcu pupočnú šnúru alebo určitý pohyb vôľou ovládateľných svalov bez ohľadu na to, či bola pupočná šnúra prerušená, a bez ohľadu na to, či k vypudeniu alebo extrakcii dochádza v dôsledku prirodzeného alebo vyvolaného pôrodu, cisárskeho rezu alebo umelého potratu.“

Placenta zodpovedá definícii „narodený živý“. Takže legálne žijúci výlučok z matky bol odovzdaný štátu, ktorý je pod vládou / jurisdikciou rímskeho pápežstva, keďže **Unam Sanctam nebol nikdy zrušený**, takže placenta je legálne oddelením štátu, a keď sa živá bytosť identifikuje ako korporatívny názov s veľkými písmenami, identifikuje sa s placentou / narodením dieťaťa / plavidlom, ktoré spadá pod jurisdikciu Ríma, prostredníctvom kvantového zapletenia založeného na mitochondriálnej DNA do tejto placenty / plavidla. Oficiálny názov s veľkými písmenami, ktorý bol speňazený, nie ste vy. Aj tak by ste nikdy nemohli byť názvom a všetky veľké začiatkové písmená znamenajú korporatizáciu a smrť (všetky veľké písmená mien na náhrobku).

Angl. Corp / corpse = mŕtvola znamená „telo“, pochádzajúce z latinského slova „corpus“. Nijako sa nezaobrá dušou a je to degradácia jeho statusu. Forma tichého súhlasu alebo domnelého súhlasu, ktorá vám

otvára dvere k prihláseniu sa k vašim skúsenostiam so slobodnou vôľou, sa do istej miery zmierni, kým to so svojím úmyslom neodvoláte. Unam Sanctam bola pápežská bula (**bula**= **Baal** = detská obeta), ktorú uzákonil **18. novembra 1302** pápež Bonifác VIII., ktorý v podstate uviedol, že každý ľudský „tvor“ má byť podriadený rímskemu pontifikovi / pápežovi. To znamená, že každý človek, ktorý sa identifikuje ako neživá bytosť, má byť predmetom Ríma prostredníctvom zákona o morskom práve.

Toto bol najodvážnejší pápežský výnos, tvrdili, že majú vládu nad svetom a cirkevne to ospravedlňovali tým, že prevzali úlohu svätého Petra (rybár, námorné právo, rybár ľudí), pretože mu bolo Bohom zverené ľudstvo.

Unam Sanctam bol prvým poručníctvom na svete. Všimnite si, že len o 5 rokov neskôr, 13. októbra (piatok 13.) 1307, boli templárski rytieri (pôvodní tvorcovia zákona o poručníctve / bankovníctve) zhromaždení na príkaz pápeža Klementa V. a francúzskeho kráľa Filipa IV. Takže vzostup tohto systému rímsko-korporátneho dlhového otroctva a spájania bol/je relatívny s časom, keď bol templársky rád zhromaždený a mučený k falošnému priznaniu kacírstva a zabitý, hoci niektorí templári dokázali uniknúť a išli do podzemia pokračovať vo svojej práci, ktorá sa ozýva históriou až dodnes.

Rada by som zdôraznila, že súčasný španielsky kráľ (kráľ Felipe VI.) je z tej istej pokrvnej línie (rod Bourbonovcov) ako francúzsky kráľ Filip IV., ktorý vyzýval na dolapenie templárov a že sa len nedávno vzdal bohatstva svojho otca, čo považujem za ďalší ukazovateľ toho, že tieto poručnícke fondy sa počas jubilea vracajú späť v tomto období, keď sa rozpadá dimenzia, ktorú nazývame Babylon alebo Rím, a nastoľuje sa spravodlivosť. Väzby na Unam Sanctam sa globálne prerušujú. Unam Sanctam znamená „jedna svätyňa“ alebo „jedno sväté miesto“, ktoré sú v podstate zámerom jednej svetovej vlády s úplnou nadvládou.

<https://dokumenty-cirkvi.webnode.sk/news/papezska-bula-bonifaca-viii-unam-sanctam-o-papezskej-moci/>

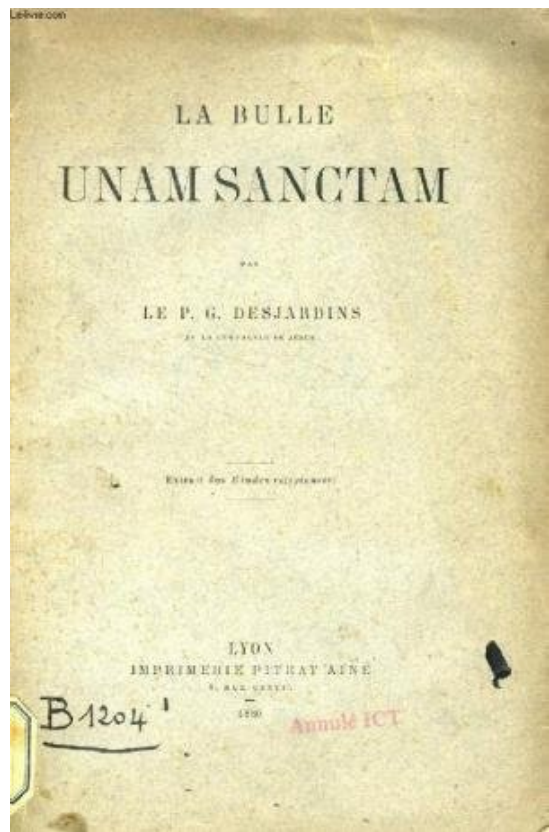
Pápežská bula Bonifáca VIII. - "Unam Sanctam" o pápežskej moci

„Nútení vierou, sme zaviazaní veriť a tvrdiť, že Cirkev je jedna, svätá, katolícka a tiež apoštolská. My v ňu veríme pevne a priznávame si jednoduchosťou, že mimo nej nie je ani záchrana ani odpustenie hriechov, ako manžel v chválospevoch prehlási: „Jedna je moja holubica, moja dokonalá. Ona je tá jediná, vyvolená ...“ a ona reprezentuje jedno mystické telo, ktorého hlavou je Kristus a hlava Krista je Boh (1Kor 11,3). V nej potom je jeden Pán, jedna viera, jeden krst (Ef 4,5). Tak bola v dobe povodne len jedna archa Noeho, ktorá predchádzala jednu Cirkev, ktorá archa, bola dokončená na jediný lakeť, mala len jediného lodivoda a sprievodcu, tj. Noeho, a my sme čítali, že, **mimo tejto archy, celá existujúca zem bola zničená.**

My ctíme túto Cirkev ako jedinú... Pán sa modlil za jej dušu, to jest pre svoje srdce a telo; a toto telo, to znamená, že Cirkev volal jednou, pretože je jednota manželov, viery, sviatostí, a lásky Cirkvi. Toto je halenka Pána, bezproblémová halenka, ktorá nebola nájomom, ale o ktorú bol vrhnutý lós (Jn 19,23-24).

Vikár Krista

Pre tú, jednu a jedinú Cirkev tam je jedno telo a jedna hlava, nie dve hlavy ako u netvora; tou je, Kristus a vikár Krista, Peter a nástupca Petra, v reči Pán k Petrovi sám hovoril: “*Pas moje ovce*” (Jn 21,17), mienil ovce všeobecne, nie tieto, ani tie zvlášť, ale že on zveril všetky jemu (Petrovi). Preto, ak by Gréci alebo iní mali hovoriť, že oni nie sú zverení Petrovi a jeho nástupcom, oni musia priznať, že nie sú ovce Krista, pretože náš Pán hovorí v Jánovi “*je tam jeden ovčinec a jeden pastier*”.

Dva meče

Sme informovaní textami evanjelií, že to v tejto Cirkvi a v jej moci sú dva meče; menovite, **duchovný a časný** (temporálny). Preto keď apoštoli hovoria: „*pozri, tu sú dva meče*” (Lk 22,38) to má znamenať v Cirkvi, pretože apoštoli tak povedali a Pán neodpovedal, že by to bolo príliš veľa, ale že je to dost. Iste, kto popiera, že svetský meč je v sile Petra, nepočúval dobre slovo Pána veliace: „*Schovaj meč do pošvy!*” (Mt 26,52) Oba, preto, sú v moci Cirkvi, čo znamená: duchovný a materiálny meč, prvý má byť poskytnutý pre Cirkev a druhý Cirkvou; prvý v rukách kňaza; druhý rukami kráľov a vojakov, ale z vôle a strpenia kňaza.

Avšak, jeden meč sa má podriaďiť inej a temporálnej autorite, patriaci k duchovnej sile. Pretože apoštol hovoril: „*Lebo niet moci, ktorá by nebola od Boha*” (Rim 13,1-2), ale oni by neboli v poriadku, ak by jeden meč nebol podriadený inému a ak by ten nižší, nebol viedol hore ten druhý.

Preto, vo vzťahu k blahoslavenému Dionýzovi, to je právo Božie, že najnižšie veci dosiahnu najvyššie miesto prostredníkov. Potom, podľa poradia vesmíru, **všetky veci nie sú vedené späť k poriadku rovnako a bezprostredne, ale najnižšie prostredníctvom, a nižšie nadradenými**. Preto my musíme rozpoznať viac jasne, že duchovná sila predčí v dôstojnosti a vážnosti svetskú moc ktorúkoľvek, ako duchovné veci predčia temporálne.

Toto my vidíme veľmi jasne tiež platením, požehnaním a vysvätením desiatkov, ale tiež súhlasom so silou samotnou a vládou do konca vecí. S pravdou ako našim svedkom, patrí k duchovnej sile presadiť sa nad pozemskú moc a zmeniť jej rozsudok, ak nebol dobrý. Tak sa dosiahlo proroctvo Jeremiáša týkajúce sa Cirkvi a duchovnej sily: „*Pozrite, dnes som nadradil vás národom, a cez kráľovstvo i všetko*”. Preto, ak pozemská sila chýbuje, bude sa súdiť podľa duchovnej sily; ale ak menšia duchovná sila chýbuje, to sa bude súdiť podľa nadradenej duchovnej sily; ale ak najvyššia sila zo všetkých chýbuje, to môže byť súdené iba Bohom, a nie človekom podľa svedectva apoštola: „*No duchovný posudzuje všetko, a jeho nik nemôže posúdiť.*” (1Kor 2,15).

Nástupcovia apoštola Petra

Táto autorita, však, (hoci to bolo dané človeku a je vykonávaná človekom) je nie ľudská, ale skôr božská, udelená Petrovi božským slovom a potvrdená mu (Petrovi) a jeho nástupcom Tým, koho Peter vyznal, hovoriac Pán k Petrovi sám: „*Čokoľvek zviažete vy na zemi, bude zviazané tiež v nebi*” (Mt 16,19) atď. Preto ktokoľvek sa bráni tejto moci, ktorú nariadil Boh, bráni sa nariadeniu Boha (Rim 13,2), ibaže by vynášiel ako Manicheus, ktorý bol falošný a súdiac podľa nás kacír, dva začiatky. Pretože podľa svedectva Mojžiša, to nie v začiatkoch, ale na začiatku Boh vytvoril nebo a zem (Gen 1,1).

Ďalej, my tvrdíme, my prehlasujeme, my ustanovujeme: pre záchranu každej ľudskej bytosti je celkom nutné byť podriadeným Rímskemu Pontifikovi.

Pozrite sa dobre na túto časť na konci, „Manicheus.“ **Manicheizmus** je náboženstvo založené na názore, že **existuje boj medzi duchovnou oblasťou a hmotnou oblasťou**. Keď sa to povie, uvádza sa, že všetci, ktorí sa bránia svojej moci, sa bránia Bohu, „*pokiaľ nevymyslí ako Manicheus dva začiatky, z ktorých jeden je falošný a nami súdený ako kacírsky*“.

Znamená to, že si myslia, že identifikácia ako slamený muž/telo/korpus je jediný spôsob, ako im nepodľahnúť v plnom rozsahu a stále mať šancu byť prijatí Bohom. Skoro ako by ste boli ich priamym otrokom, ak chcete spásu, ale jedinou výnimkou je, ak sa uspokojíte s indenturovaným otroctvom, alebo otroctvom z vlastnej vôle prostredníctvom všetkých spoločností, ktoré sú pomenované ako korporácie. Pápež Bonifác VIII. bol tým, kto vyhostil Danteho vo Virgilovom príbehu „*Danteho peklo*“, kde Dante odsúdil pápeža Bonifáca VIII. do pekiel. Dá sa pokojne povedať, že Danteho Peklo bolo o rímskej jurisdikcii, o ktorej Virgil vedel, že po celej zemi rastie čoraz viac. Doslovné peklo na zemi sa prejavilo v hmote.

Teraz to všetko pretočte späť na začiatok príspevku. Traumatický spôsob, akým sa narodil každý, kto sa narodil v nemocnici, ho uvrhol do traumy a otroctva. Kde je riešenie? Kde je záblesk nádeje?

Je v našich možnostiach vybrať si. Aby sme čelili nášmu tieňu. Vyriešiť traumu, ktorá sužovala myseľ, emócie a telo, predovšetkým amygdalu, hrdlo, námorníctvo a sval psoas (<https://www.lighthouseclub.sk/psaos-sval-duse-stvorhlavy-driekovy-sval/>), a udržiavanie nás predovšetkým v strede režimu boj vs. útek, o ktorom dnes vieme, že sa nazýva sympatický nervový systém. Keď sme v opačnom prostredí, čo je režim vlastnej obnovy, tiež známy ako parasympatický nervový systém, uzemnenie, centrovanie, odvápnenie, vyrovnanie čakier a všetko ostatné, čo sa človek snaží udržiavať na duchovnej starostlivosti, sa stáva čoraz viac predvoleným nastavením. Človek sa stáva autonómny.

Blúdivý nerv nesie „molekulu lásky“ známu ako oxytocín, čo je molekula, ktorú telo prirodzene uvoľňuje, a ktorá slúži ako prechod z tohto trauma režimu boj/útek. Bolo dokázané, že 528 Hz spôsobuje, že telo uvoľňuje značné množstvo oxytocínu a znižuje hladinu kortizolu, pričom kortizol je súčasťou reakcie v boji alebo úteku. Unášanie mozgových vln alfa a theta (binaurálne rytmy, monofonické rytmy a izochronické tóny nastavené na alfa alebo theta) môže tiež vrátiť telo do režimu vlastnej obnovy a z režimu boja alebo úteku. Rovnako tak môže dýchanie s dlhšími výdychmi ako nádychmi počas meditácie. Alebo jednoducho prechádzky v prírode, najlepšie byť naboso v tráve, uzemniť sa. Dokonca aj pri studenej sprche sa hovorí, že aktivuje blúdivý nerv, ktorý uvoľňuje oxytocín, aby spôsobil tento prechod z režimu strachu.

Nájdite spôsoby, ako liečiť svoju traumu. Naučte sa, ako zvládnuť svoje skutočné Ja.

Ak trauma zostane, spojenie s rímskym obchodom zostane dané, je to doslova rozmer strachu a agónie.

S vedomosťami prichádza skôr schopnosť rozhodnúť sa a nenechať sa ovládať našimi domnelými dohodami, alebo našimi zmluvami v podvedomí.

Na základnej úrovni, odhliadnúc od všetkých ostatných tráum, ak sme sa narodili v nemocnici a nikdy sme nepracovali na riešení traumy, ktorá z toho vznikla, je veľká šanca, že sme viac zameraní na rímsku jurisdikciu / dimenziu boj alebo útek viac ako si uvedomujeme. Všetko je to relatívne.

To znamená, že naše najlepšie, alebo najšťastnejšie zážitky v živote sa môžu javiť ako skvelé, ale ak je boj alebo útek všetko, čo sme poznali, aké veľké by to mohlo byť, kým nevyriešime traumu, pod ktorú sme sa zapísali ako súčasť pozemského krstu ohňom? Indoktrinovaní do 3D hustoty. Dostali sme olovo, aby sme ho takpovediac premenili na zlato. Toto je proces alchymie a transformácie v kontraste, ktorý nazývame Život.

Ak sa snažíme uzdraviť sa, ale zároveň vieme, že naše Ja nie je iba trauma, potom je možné, že realizácia je viac ako polovica riešenia. Nie sme žiadny smrteľný slamený panák, či ľudské činy iba s fyzickým telom a hlavou s myslou, ktorá nás obetovala v temnote bytia.

Pamätajte na toto:

Od tmy po svetlo je to, čo teraz vidíte, čo sa deje a čo sa stalo v Biblii.

Svet sa prebúdzá

Sme spojení, božskí, emotívni, duchovne energetickí nesmrteľní ľudia.

Deti vo vyjadrení Boha

Vy ste Svetlo a narodili ste sa, aby ste mohli slobodne svietiť svojim svetlom ako to dokážete iba vy.